Favoriţi olimpici

Sergentul IGOR NOVIKOV...

...reprezentînd Uniunea Sovietică la J.O., aspiră la medaliile olimpice ale probei de pentatlon modern. Titlul pe care-l poartă în urma victoriei recent realizată în Spartachiada Popoarelor din Uniunea Sovietică (campion al U.R.S.S.) şi comportarea excelentă de la Macolin („mondialele" din 1955) după accidentul din proba de călărie (a realizat 3587 puncte numai în patru probe), sînt cărţile de vizită cu care Igor se prezintă la Melbourne.

LIUBOMIR SPAICI

Căpitanul echipei olimpice de fotbal a Iugoslaviei este Liubomir Spaici, mijlocaş centru la echipa Steaua roşie din Belgrad, clasată pe primul loc în turul campionatului pe anul 1956/1957. Deţinînd o formă bună în ultimul timp, Spaici a fost selecţionat în reprezentativa secundă a Iugoslaviei care a jucat împotriva Ungariei, la Budapesta, şi Cehoslovaciei, la Praga.

La Melbourne, Spaici are sarcina de a-şi îndruma echipa care va avea desigur, de spus un cuvînt greu în ceea ce priveşte clasamentul primelor trei echipe.

HAROLD CONNOLLY

Cu ani în urmă acest tînăr cu un fizic impresionant juca la fel de bine baschet, rugbi, ca şi fotbal american. Practicarea fotbalului american l-a costat însă pe Connolly... 8 cm. din mîna sa stîngă. Cu o mînă mai scurtă, Connolly este nevoit să abandoneze sporturile sale favorite şi să se dedice ...aruncării ciocanului. Prima sa aruncare (1953) a fost destul de modestă (42,40 m.). Dar peste un an Connolly doboară recordul S.U.A. (59,69), în 1955 realizează una din cele mai bune performanţe mondiale (65,94 m.), iar anul acesta în duel cu Krivonosov deţine pentru scurtă vreme recordul mondial (66,71 m.).

ECHIPELE DE BASCHET ALE S.U.A. ŞI U.R.S.S. PRINCIPALELE PRETENDENTE LA TITLUL OLIMPIC

O ştire recentă ne informează că pentru jocurile finale de baschet biletele s-au epuizat. Cum se explică acest fapt?

In primul rînd însuşi sistemul de desfăşurare al competiţiei adaugă o notă de interes. Se ştie că, cu excepţia meciurilor semi-finale şi a finalei, echipele nu sînt eliminate din competiţie la prima înfrîngere, ci la a doua. Cei care au făcut regulamentul s-au gîndit pe drept cuvînt la evitarea situaţiei cînd o echipă iese din întrecere după o înfrîngere accidentală. Acest criteriu, specific turneelor olimpice, s-a dovedit util în ediţiile precedente.

Şi-acum, să ne ocupăm puţin de principalele pretendente la titlul olimpic. Aşa cum s-au prezentat în anii care au trecut de la Olimpiada de la Helsinki, se pare că reprezentativele S.U.A. — actuala campioană olimpică — şi cea a Uniunii Sovietice — finalista din 1952 îşi vor disputa şi la Melbourne locul întîi.

Echipa Statelor Unite ale Americii este pentru prima oară selecţionată şi nu o echipă de club. In istoria participării echipelor americane la Jocurile Olimpice, acest fapt este cu totul nou. Pînă acum, federaţia americană de specialitate, ca şi cea de hochei pe gheaţă de pildă, trimitea la Jocurile Olimpice echipa care se clasa pe primul loc în turneul final al campionatelor de amatori. La acest turneu final participă cele patru echipe campioane ale celor patru mari întreceri de echipe amatoare din S.U.A.: campionatul echipelor universitare, campionatul echipelor de colegii, campionatul echipelor sindicale şi campionatul echipelor militare. Anul acesta, titlul de campioană amatoare a S.U.A. a revenit echipei Universităţii din Chicago. (De altfel echipele studenţeşti au cîştigat în ultimii 10 ani toate campionatele amatoare ale S.U.A.) Cu toate acestea, federaţia americană a decis ca la Melbourne să fie trimisă o combinată alcătuită dintre jucătorii echipei campioane amatoare amintită şi cei ai colegiului Pensylvania, clasată pe locul doi. Cei care au văzut la antrenamente selecţionata americană afirmă că, în comparaţie cu cea de la Helsinki, ea este mult mai rapidă. Se pare că americanii intenţionează să pună mai puţin accentul pe jucătorii înalţi şi să-şi bazeze jocul pe varietatea acţiunilor şi pe rapiditatea lor.

Reprezentativa Uniunii Sovietice a apelat din nou la serviciile unuia dintre cei mai renumiţi antrenori de baschet din lume, S. Spandarian. Acesta nu se mai ocupa în anii din urmă de pregătirea echipelor de baschet, avînd funcţia de vicepreşedinte al asociaţiei Dinamo. In ultimele luni, la cererea expresă a comisiei centrale de baschet şi a jucătorilor din naţională, Spandarian a fost solicitat să reia conducerea reprezentativei sovietice. Capacitatea, seriozitatea şi deosebita simpatie de care se bucură printre jucători acest renumit antrenor şi-au arătat repede roadele. In ultimele ei evoluţii, şi mai ales cu ocazia competiţiei „Cupa Merano", desfăşurată în luna septembrie în Italia, reprezentativa U.R.S.S. s-a arătat în accentuată revenire de formă. Interesant este de arătat că şi antrenorul echipei sovietice intenţionează să utilizeze pentru începutul turneului o formaţie de bază fără cei doi uriaşi: Ahtaev şi Krumins. El crede că al treilea pivot, Lauretenas dă la ora actuală cel mai mare randament. In rest, vor fi folosiţi jucători de mare talent care s-au impus în ultimii ani: Bocikarev, Stonkus, Valdman împreună cu singurul jucător rămas din vechea reprezentativă: căpitanul echipei naţionale, Petkiavicius. Antrenorul Spandarian — care a urmărit turneul în Cehoslovacia al echipei americane Seattle Buchan's Bakers — a declarat arbitrului nostru S. Ferencz: „Sper că ne vom menţine şi la Melbourne prestigiul cucerit la Helsinki. Comportarea avută în turneul din America de Sud şi în „Cupa Merano" ne dau multă încredere. Cred că în în afară de echipa S.U.A. şi de echipa U.R.S.S., un cuvînt greu de spus vor avea echipele din Argentina, Bulgaria, Chili, Uruguay şi Franţa. Nu ştiu prea multe despre echipele din Asia. S-ar putea ca şi ele să provoace multe surprize".

Să aşteptăm acum primele veşti de la turneul olimpic. Pînă atunci, echipele care au sosit la Melbourne fac primele antrenamente şi se observă reciproc. Sînt reprizele de studiu.

Reprezentativa de baschet a Uniunii Sovietice care a participat anul acesta la turneul din America de Sud şi la competiţia dotată cu Cupa Merano. De la stînga la dreapta: Janis Krumins Algherdas Lauretenas, V. Haritonov, A. Bocikarev, M. Simionov, I. Ozerov, Olgerd Hehts, Vl. Torban, Staris Stonkus, L. Reşetnikov, Maigonis Valdman, Kazimir Petkiavicius (căpitanul echipei). Toţi aceşti jucători vor evolua şi în cadrul turneului olimpic de la Melbourne.

Să ne aducem aminte...

Cea de a VI-a ediţie a J.O. din anul 1916 nu s-a desfăşurat din cauza izbucnirii primului război mondial. Cea de a VII-a ediţie a avut loc în anul 1920 pe stadionul „Champs de Beerschoot" din oraşul Antwerpen (Belgia) a cărui pistă măsura, pentru prima oară în istoria atletismului, 400 m. La întreceri au participat 2606 de concurenţi din 27 de ţări. La probele atletice sportivii finlandezi au constituit un pericol pentru cei americani. Paavo Nurmi — „finlandezul tăcut" — cunoscut mai tîrziu sub poreclele: „Antilopa din Abo (Turku)" şi Regele pistei" a obţinut succese la proba de 10.000 m. cu timpul de 31.45,8 şi la 8.000 m. cros.

La scrimă, italianul Nedo Nadi a cucerit 5 medalii de aur la floretă şi sabie şi pe echipe la floretă, spadă şi sabie. Fratele său Aldo Nadi a cucerit 3 medalii de aur.

La Antwerpen, atletul american Franck Foss a trecut pentru prima oară graniţa celor 4 m. la prăjină. El îşi asigurase victoria cu o săritură de 3,80 m. dar a cerut apoi arbitrilor să înalţe ştacheta la 4 m. şi la 4,10 m. trecîndu-le din prima încercare (la remăsurare s-a stabilit că înălţimea precisă era de 4,09 m.). Mărşăluitorul italian Ugo Frigerio, în vîrstă de 19 ani a cucerit două medalii de aur la 3 km. şi 10 km. marş Francezul J. Guillemot a constituit una din surprizele acestei ediţii a J.O. In timpul primului război mondial el fusese gazat şi abia scăpase cu viaţă. După ce şi-a revenit, a reînceput antrenamentele, astfel că la J.O. a luptat direct cu Nurmi pe 5.000 şi 10.000 m. La 5.000 m. el a ocupat locul I cu timpul de 14.55,0 iar la 10.000 m. s-a clasat pe locul II.

La turneul de fotbal au fost de asemenea cîteva surprize: Norvegia a eliminat în primul tur Anglia cu 3—1, pentru ca să piardă apoi cu 4—0 la Cehoslovacia, In finală, Belgia a învins Cehoslovacia cu 2—0 după un joc foarte dur. Cu cîteva minute înainte de sfîrşit fotbaliştii cehoslovaci au refuzat să mai joace şi s-au retras de pe teren. Epilogul acestui meci, condus de arbitrul englez Lewis, în vîrstă de 65 ani, a fost cu totul reprobabil. După înălţarea steagurilor belgian şi cehoslovac, acesta din urmă a fost smuls, de pe catarg, rupt în bucăţi şi călcat în picioare.

ŞTIAŢI CĂ...?

... în programul Jocurilor Olimpice figurează sporturi obligatorii şi sporturi facultative? Sporturile obligatorii, definite la punctul 4 din *„Cartea Jocurilor Olimpice"* sînt următoarele: *atletism, gimnastică, sporturi de luptă (box, scrimă, lupte, tir), sporturi nautice (canotaj, nataţie), călărie pentatlon modern, ciclism, haltere, iachting* şi... *expoziţiile de artă sportivă*. Comitetul de organizare a fiecărei ediţii a J. O. are dreptul să aleagă printre sporturile facultative *(fotbal, rugbi, polo călare, polo pe apă, hochei pe iarbă, handbal, baschet, caiac-canoe şi planorism)* pe cele potrivite pentru a fi incluse în program. In această privinţă există însă şi o clauză specială: pentru a fi trecut în programul olimpic, sportul respectiv trebuie să fie practicat în cel puţin 20 de ţări!

...istorica şedinţă în care s-a hotărît reînfiinţarea Jocurilor Olimpice a avut loc la Paris, în ziua de 23 iunie 1894? Primul preşedinte al Comitetului Olimpic Internaţional a fost baronul *Pierre de Coubertin*. El şi-a propus *„să reunească, în condiţiuni cît mai perfect posibile, într-un concurs loial şi imparţial amatori din toate ţările"*. Unul dintre principiile fundamentale propagate de Pierre de Coubertin şi care a fost înscris la loc de frunte în „Cartea Jocurilor Olimpice" este acela că *„nici o deosebire nu este admisă cu privire la o ţară sau o persoană, pentru motive de culoare, religie sau politică"*.

...preşedintele Comitetului Olimpic Internaţional este ales pe o perioadă de 8 ani? Actualul preşedinte al C.I.O. este *Avery Brundage* (S.U.A.), care a succedat în această funcţiune lui *Sigfried Edström* (Suedia).

...termenul de Olimpiadă nu se aplică decît Jocurilor Olimpice de vară? Jocurile Olimpice de iarnă formează un ciclu separat şi sînt organizate în acelaşi an cu întrecerile olimpice de vară. Primele J. O de iarnă au avut loc în anul celei de a VII-a Olimpiade moderne (1924).

...Jocurile Olimpice nu pot avea loc decît în cuprinsul anului fixat pentru acest eveniment şi la o distanţă de patru ani de la o Olimpiadă la alta? In caz că pînă la sfîrşitul anului respectiv nu se poate organiza Olimpiada, aceasta atrage după sine contramandarea competiţiei.

...federaţiile sportive internaţionale recunoscute de Comitetul Olimpic Internaţional sînt în număr de 22?

...femeile sînt admise să participe numai la anumite sporturi în cadrul Jocurilor Olimpice? Astfel ele se vor putea prezenta la startul concursurilor de atletism, scrimă, gimnastică, nataţie, caiac-canoe, patinaj artistic, schi, iachting, călărie şi vor putea lua parte la expoziţiile de artă sportivă.

...documentele oficiale ale C.I.O. prevăd reglementarea filmării şi fotografierii Jocurilor Olimpice? Ele obligă comitetul de organizare să remită una din copiile filmului Jocurilor Olimpice, în mod gratuit, Comitetului Olimpic Internaţional, pentru muzeul acestuia.

Asul bucătarilor—la Melbourne

74 ţări, mii de participanţi. Fiecare ţară cu bucătăria sa specifică, fiecare participant cu gustul său. Problema mîncării nu este deci mai puţin importantă decît altele care privesc organizarea. De aceea comitetul de organizare a şi luat măsuri angajînd specialişti în acest domeniu. Ceva mai mult, a fost chemat special asul bucătarilor din lume — cel puţin aşa afirmă cei care-l cunosc. Este vorba de elveţianul Robert Schoen. In ce măsură va corespunde laudelor se va vedea la sfîrşitul J. O. fiindcă... „de gustibus"...

MELBOURNE (PRIN TELEFON)...

...Iată că a trebuit să renunţăm la consacratul procedeu de a pune după numele localităţii data la care a avut loc convorbirea. Pentru simplul motiv că în timp ce la noi calendarul mai arăta 7 noiembrie, iar ceasul se apropia de orele 23, la cealaltă parte a firului era de acum... a doua zi, 8 noiembrie şi sportivii îşi făceau obişnuita înviorare într-o dimineaţă prea răcoroasă, ce-i drept, pentru o primăvară australă.

Noutăţi de la Melbourne... Fiecare iubitor al sportului din ţara noastră le aşteaptă cu nerăbdare.

„Toate sînt bune, *ni se spune*. Sportivii se simt bine, au început să se acomodeze cu orarul de aici. Desigur, nu-i chiar aşa de uşor să recuperezi cele aproape 9 ore care „despart" Romînia de Australia. Antrenamentele continuă în strictă conformitate cu graficul şi sperăm că la 22 noiembrie toţi reprezentanţii noştri să se afle în cea mai bună formă."

Se pare că jucătorii de polo au luat-o înaintea celorlalţi sportivi, regăsindu-şi cel mai repede cadenţa. Dovada: într-un meci susţinut cu reprezentativa Australiei, echipa R.P. Romîne a obţinut victoria cu scorul de 9-2.

„Băieţii s-au mişcat foarte bine, au jucat lejer, degajat, prestînd un joc de mare spectaculozitate. Publicul (destul de numeros) a apreciat măiestria poliştilor romîni.

Ieri, *(pentru noi de fapt încă astăzi)*, lotul romîn a sărbătorit într-o adunare festivă cea de a 39-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie. Cu prilejul sărbătorii, sportivii noştri i-au felicitat pe cei sovietici, urîndu-le mari succese în întrecerea care bate la uşă."

Convorbirea se apropie de sfîrşit. Şi în timp ce noi le urăm în, încheiere, celor de la Melbourne succes într-o nouă zi de muncă, ei ne răspund la despărţire printr-un ...noapte bună!